

30.6.2022

Dnro 2022_057
VH/3472/02.98.00.03/2022
VN/13862/2022

Maa- ja metsätalousministeriölle

Asia

Verohallinnon Harmaan talouden selvitysyksikön lausuma luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi maatalouden rakennetuista annetun lain, porotalouden ja luontaiselinkeinojen rakennetuista annetun lain ja kolttalain sekä eräiden niihin liittyvien lakien muuttamisesta.

Lausuma

Verohallinnon Harmaan talouden selvitysyksikkö (myöh. selvitysyksikkö) lausuu harmaan talouden torjunnan näkökulmasta ja kannattaa lähtökohtaisesti maatalouden rakennetuista annettuun lakiin sekä porotalouden ja luontaiselinkeinojen rakennetuista annettuun lakiin ehdotettua säätelyä viranomaiselle säädettävästä tiedonsaantioikeudesta.

Selvitysyksikkö ehdottaa lisäksi maa- ja metsätalousministeriön harkittavaksi, että

- harmaan talouden torjuntaan liittyvistä tuen myöntämisen rajoituksista säädettäisiin vastaavalla tavalla, kuin muualla lainsäädännössä,

- viranomaisten harmaan talouden torjuntaan liittyvästä tiedonsaantioikeudesta ja tietojen oma-aloitteisesta luovuttamisesta säädettäisiin vastaavalla tavalla kuin muualla lainsäädännössä ja, että

- Harmaan talouden selvitysyksikköä koskevassa laissa säädettyyn velvoitteidenhoitoselvityksen käyttötarkoitukseluetteloon lisättäisiin molempien lakien käyttötarkoitukset tai ehdotetuissa laeissa käytettäisiin viittausta valtionavustuslakiin.

Perustelut

Tuen myöntämisen rajoitukset

Lausuttavana olevan esityksen lakiehdotuksissa ei ole säännöksiä siitä, että veroihin, sosiaalivakuutusmaksuihin tai Tullin perimiin maksuihin liittyvät rekisteröitymis-, ilmoitus- tai maksulaiminlyönnit tai muut talouteen liittyvät laiminlyönnit, kuten ulosottovelka olisivat tuen myöntämisen esteenä, maksamisen keskeyttämisperusteena taikka takaisinperinnän perusteena.

Suomen elinkeinolupia ja elinkeinorekisteröintejä koskevassa lainsäädännössä on viime vuosina noudatettu harmaan talouden torjumiseksi kehitettyä sääntelymallia, jossa elinkeinoluvan tai -rekisteröinnin lakiin kirjoitettuna edellytyksenä on luvan tai rekisteröinnin hakijan tai haltijan lisäksi tämän vastuuhenkilöitä, keskeisiä omistajia ja näiden muuta yritystoimintaa koskeva julkisten velvoitteiden hoitaminen. Tällaisia säännöksiä on säädetty viime vuosina muun muassa luotonantajalakiin (853/2016), kiinteistönvälittäjälakiin (1075/2000), perintätoimistolakiin (411/2018), elintarvikelakiin (23/2006), rehulakiin (163/2020) sekä luonnontuotteiden keruulakiin (487/2021). Vastaavia säännösmuutoksia on ministeriöissä myös vireillä useaan muuhun lakiin kuten esimerkiksi lannoitelakiin (539/2006) (HE 32/2022 vp).

Vireillä on lisäksi valtionavustuslain (688/2001) muutoshanke, jonka hallituksen esitysluonnos on ollut lausuttavana vuonna 2021 ja joka on tarkoitus saada eduskunnan päätettäväksi vielä tämän vuoden syksyllä ja voimaan vuonna 2023. Hankkeessa on valtionavustuslakiin ehdotettu harmaan talouden torjunnan tarkoituksessa säännöksiä yhteisöille myönnettävän tuen myöntämisen esteistä, valtionapuviranomaisen tiedonsaantioikeudesta sekä viranomaisen hallussa olevien tietojen oma-aloitteisesta luovuttamisesta toisille viranomaisille. Valtionavustuslain muutoksella tavoitellaan erilaisiin yhteisöille myönnettäviin tukiin liittyvien harmaan talouden torjumiseksi säädettyjen säännösten yhtenäistämistä. Valtionavustuslakiin ehdotetut säännökset vastaavat sisällöllisesti ja laajuudellisesti edellä todettuja elinkeinolupia- ja rekisteröintejä koskevaa lainsäädäntöä.

Selvitysyksikkö toteaa, että nyt lausuttavana olevissa lakiehdotuksissa voitaisiin käyttää tuen myöntämisen rajoituksia koskevana sääntelymallina esim. eduskunnan käsitellyssä olevan lannoitelain 12 §:ää, jossa säädetään rekisteröitävän toimijan luotettavuudesta:

Talouden toimijan on oltava luotettava. Toimijaa ei pidetä luotettavana, jos:

- 1) toimija on kuluvan tai kolmen arviota edeltäneen kalenterivuoden aikana toiminnassaan toistuvasti osoittanut ilmeistä piittaamattomuutta lannoitevalmisteiden turvallisuuden varmistamista tai lannoitevalmistesäännösten noudattamista kohtaan;*
- 2) toimija on kuluvan tai kolmen arviota edeltäneen kalenterivuoden aikana olennaisesti laiminlyönyt veroihin, lakisääteisiin eläke-, tapaturma- tai työttömyysvakuutusmaksuihin taikka Tullin perimiin maksuihin liittyvien rekisteröitymis-, ilmoitus- tai maksuvelvollisuuksien hoitamisen; tai*
- 3) toimijalla on maksukykyyn nähden vähäistä suurempia velkoja perittävänä ulosotossa tai velkoja, jotka on palautettu ulosotosta varattomuus-estetodistuksin.*

Jos talouden toimija on oikeushenkilö, vaatimus luotettavuudesta koskee toimitusjohtajaa ja hänen sijaistaan, hallituksen jäsentä ja varajäsentä, hallintoneuvoston ja siihen rinnastettavan toimielimen jäsentä ja varajäsentä, vastuunalaista yhtiömiestä sekä muuta ylimpään johtoon kuuluvaa. Vaatimus luotettavuudesta koskee myös henkilöä, jolla on suoraan tai välillisesti vähintään 25 prosenttia osakeyhtiön osakkeista tai osakkeiden tuottamasta äänivallasta taikka vastaava omistus- tai määräämisvalta, jos kyseessä on muu yhteisö kuin osakeyhtiö.

Luotettavuuden arvioimiseksi voidaan 1 momentissa tarkoitetut seikat selvittää sellaisista yritys- ja yhteisötietolain (244/2001) 3 §:ssä tarkoitettuista rekisteröidyistä yrityksistä ja yhteisöistä, jotka välittömästi tai välillisesti kytkeytyvät talouden toimijaan tai tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuihin henkilöihin.

Elinkeinotoiminnan luvat ja rekisteröinnit eli elinkeinotoiminnan harjoittamisen oikeus on elinkeinovapauden perusoikeuden piirissä toisin kuin esimerkiksi oikeus saada harkinnanvaraisia elinkeinotoiminnan avustuksia. Näin ollen sääntelyn ulottuvuuden kannalta ei liene perusteltua, että elinkeinotoiminnan harjoittamisen luvan saamisen edellytykset olisivat tiukemmat kuin harkinnanvaraisten avustusten saamisen edellytykset. Selvitysyksikkö katsoo, että tuen julkisten velvoitteiden hoitamisen laiminlyönnistä tuen myöntämisen esteperusteena tulisi nimenomaisesti säätää tukea koskevassa lainsäädännössä tai käyttää viittausta valtionavustuslakiin otettaviin vastaaviin säännöksiin.

Harmaan talouden toimijat voivat helposti välttää esteperusteiden harkinnan esimerkiksi perustamalla uuden osakeyhtiön tuen hakemista varten tai piilottamalla laiminlyöntinsä esim. konsernirakenteisiin. Selvitysyksikkö ehdottaa, että valtionapuviranomaiselle tulisi antaa mahdollisuus harkintansa mukaan tarvittaessa tutkia avustuksen hakijan taloudellinen toimintaympäristö riittävän laajasti sen selvittämiseksi, onko tuen myöntäminen myös harmaan talouden torjunnan kannalta perusteltua. Esimerkiksi tilanteessa, jossa luvan tai rekisteröinnin hakija on vasta perustettu osakeyhtiö tai luvan haltijan vastuuhenkilöissä on tapahtunut huomattavia muutoksia, olisi julkisten velvoitteiden hoitamisen laiminlyönnin riskin arvioimiseksi tarpeen selvittää sen vastuuhenkilöiden ja omistajien muu tai aikaisempi yritystoiminta. Mikäli luvan hakijan tai haltijan taikka tämän vastuuhenkilön tai omistajan muussa tai aikaisemmassa yritystoiminnassa on toistuvasti tai huomattavassa määrin laiminlyöty veroihin ja muihin julkisiin maksuihin liittyviä velvoitteita, toimijaa tai tämän vastuuhenkilöä ei voitaisi pitää avustuksen myöntämisedellytysten mukaisena.

Selvitysyksikkö ehdottaa, että maa- ja metsätalousministeriö harkitsisi ehdotettujen lakien muuttamista siten, että niihin lisättäisiin vastaavat harmaan talouden torjumiseksi tarkoitetut säännökset, kuin muualla laissa elinkeinoluovista- ja -rekisteröinneistä on säädetty.

Selvitysyksikkö pyytää maa- ja metsätalousministeriötä lisäksi harkitsemaan, voitaisiinko ehdotetussa laissa käyttää oman erillisen säätelyn sijaan viittaussäännöstä mahdollisesti samaan aikaan voimaantuleviin valtionavustuslain säännöksiin. Tällä varmistettaisiin se, että ehdotuksessa tarkoitetuissa avustuksissa sovellettaisiin samanlaisia esteperusteita, kuin tukien yleislain perusteella myönnettyissä avustuksissa. Ei liene tarkoituksenmukaista taikka oikeudenmukaista, että eri valtionavustusmuotoja kohdellaan harmaan talouden torjunnan kannalta eri tavoin.

Viranomaisen tiedonsaantioikeus

Viranomaisten tietojensaantioikeudesta ehdotetaan säädettäväksi maatalouden rakennetuista annetun lain 61 §:ssä ja porotalouden ja luontaiselinkeinojen rakennetuista annetun lain 109 §:ssä. Maatalouden rakennetuista annetun lain 61 §:ssä on viittaus kehittämistukilain 57 §:ään, johon ehdotetaan sisällöltään vastaavaa säännöstä kuin porotalouden ja luontaiselinkeinojen rakennetuista annetun lain 109 §:ään.

Ehdotettujen pykälien 1 momentin mukaan Maa- ja metsätalousministeriöllä, Ruokavirastolla sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada muulta viranomaiselta tai julkista tehtävää hoitavalta taholta sellaisia hakijaa tai tuen saajaa, tämän taloudellista asemaa ja liike- tai ammatitointia, julkisista varoista myönnettyä rahoitusta tai muuta tuen kannalta merkittävää olosuhdetta koskevia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tässä laissa tarkoitettuna asian käsittelemiseksi.

Pykälien 2 momentissa todetaan, että Edellä 1 momentissa mainituilla viranomaisilla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada maksutta Verohallinnolta tuen hakijaa ja tuen saajaa koskevat tiedot veroihin, lakisääteisiin eläke-, tapaturma- tai työkyvyttömyysvakuutusmaksuihin liittyvien rekisteröitymis-, ilmoitus- ja maksuvelvollisuuksien hoitamisesta, toiminnasta, taloudesta sekä kytkennöistä, jos tiedot ovat välttämättömiä tuen myöntämiseksi, maksamiseksi tai tuen käytön valvomiseksi.

Pykälien perusteluissa todetaan, että koska tuen hakemiseen ja käyttöön liittyy väärinkäytösten riski, tuen myöntämisessä ja valvonnassa olisi tärkeää varmistua siitä, että tuen saajana oleva yritys ja sen vastuuhenkilöt toimivat asianmukaisesti. Kehittämistukilain 57 §:n perusteluissa todetaan lisäksi, että tuen myöntämistä tai maksamista ei voida katsoa tarkoituksenmukaiseksi tilanteissa, joissa yritys on olennaisesti laiminlyönyt verojen tai muiden julkisoikeudellisten maksujen suorittamisen. Koska erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta toiminta nojaa vahvasti yrittäjän itsensä sekä yrityksen vastuuhenkilöiden työpanokseen ja luotettavuuteen, velvoitteiden hoitamisen tarkastelua ei tulisi rajata vain yritykseen, vaan sen tulee tarvittaessa kattaa myös yrityksen vastuuhenkilöiden muu ja aiempi yritystoiminta. Perusteluissa todetaan lisäksi, että pykälän nojalla voitaisiin saada tietoja sekä tuen hakijasta ja saajasta että sen organisaation vastuuhenkilöistä ja heidän toiminnastaan. Tällaisia vastuuhenkilöitä olisivat esimerkiksi yrityksen hallituksen jäsenet, toimitusjohtaja sekä vastuunalaiset ja äänettömät yhtiömiehet. Tietoja voitaisiin saada myös näiden henkilöiden muusta yritystoiminnasta ja siihen annetuista avustuksista, veroveloista, palkaturvaveloista ja muista yritystoimintaan liittyvistä menettelyistä. Perustelujen mukaan eri viranomaistiedot voitaisiin pyytää myös hyödyntäen Verohallinnon harmaan talouden selvitysyksikön laatimia velvoitteidenhoitoselvityksiä.

Selvitysyksikkö toteaa, että ehdotetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rakennetuista annetun lain 109 §:n ja kehittämistukilain 57 §:n 1 momentin ja 2 momentin säännökset näyttäisivät olevan päällekkäisiä. Ehdotuksen 2 momentissa tarkoitettut tiedot sisältyvät lähtökohtaisesti jo 1 momentissa tarkoitettuihin tietoihin. Selvitysyksikkö toteaa lisäksi, että 2 momentti näyttäisi lähtökohtaisesti virheelliseltä, sillä Verohallinnolta on saatavissa vain verotustietoa, eikä lakisääteisiin eläke-, tapaturma- tai työkyvyttömyysvakuutusmaksuihin liittyvää tietoa. Toisaalta säännöksen sanamuoto mahdollistaa tiedon saamisen vain tuen hakijan ja saajan julkisten velvoitteiden hoitamisesta. Näin ollen säännösten perusteluissa kuvattu tietojensaanti hakijan ja saajan vastuuhenkilöistä sekä kehittämistukilain 57 §:n perusteluissa todettu tiedonsaantioikeus näiden muusta yritystoiminnasta ei liene mahdollista. Tiedonsaantisäännös ei myöskään yksinään, ilman siihen liittyvää tietotarpeen luovaan käyttötarkoituksäännöstä, perusta oikeutta saada salassa pidettäviä tietoja. Käyttötarkoituksäännös rajaa viranomaisen tietotarpeen, jonka tiedonsaantioikeus toteuttaa. Myöskään ei liene käytännön mukaista, että perusteluissa pykälän soveltamisalaa laajennetaan sen sanamuotoa laajemmalle.

Selvitysyksikkö on edellä tuen myöntämisen rajoituksia koskevassa kohdassa ehdottanut harkittavaksi, että säätely saatettaisiin vastaamaan muualla laissa omaksuttua säätelymallia. Tuen myöntämisen rajoituksista tulisi säätää selkeästi ja määrittellä,

mitä aikaa, mitä tietoja sekä mitä henkilöpiiriä rajoituksen arviointi koskee. Esteperusteiden harkinnan laajuus tulisi siis määritellä käyttötarkoituussäännöksessä. Tiedonsaantisäännöksessä voitaisiin tällöin säätää kuten esim. lannoitelain ehdotetussa 31 §:n 2 momentissa:

"Valvontaviranomaisella on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada muulta viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitavalta tietoja talouden toimijan veroihin, lakisääteisiin eläke-, tapaturma- tai työttömyysvakuutusmaksuihin tai Tullin perimiin maksuihin liittyvien rekisteröitymis-, ilmoitus- ja maksuvelvollisuuksien hoitamisesta, toiminnasta, taloudesta sekä kytkennöistä, jotka ovat välttämättömiä 12 §:ssä tarkoitetun luotettavuuden selvittämiseksi tai 40 §:ssä tarkoitettua rekisteröinnin keskeyttämistä tai peruuttamista varten."

Selvitysyksikkö toteaa, että tiedonsaantioikeus tulisi säätää siten, että viranomaisella on oikeus saada tietoja "viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitavalta" (ei siis vain Verohallinnolta, kuten 2 momentissa on esitetty). Tällöin viranomaisella olisi oikeus saada tiedot Verohallinnon rekistereistä, sosiaalivakuuttajien rekistereistä, Tullin rekistereistä sekä muiden viranomaisten rekistereistä. Selvitysyksikön laatiman velvoitteidenhoitoselvityksen käyttäminen tiedonhankinnassa edellyttää, että viranomaisella on riittävä tarve saada velvoitteidenhoitoselvityksen sisältämät tiedot (käyttötarkoitus) sekä siihen liittyvä tiedonsaantioikeus niihin viranomaisten tietoihin, joita velvoitteidenhoitoselvitys sisältää. Selvitysyksiköllä on oikeus velvoitteidenhoitoselvitystä viranomaiselle laatiessaan saada salassapitovelvollisuuden estämättä viranomaiselta ne velvoitteidenhoitoselvityksen laatimiseksi välttämättömät tiedot, jotka velvoitteidenhoitoselvitystä pyytävä viranomainen on oikeutettu saamaan selvityspyynnössä kuvattua käyttötarkoitusta varten (L Harmaan talouden selvitysyksiköstä (1207/2010) 7 § 1 mom.).

Selvitysyksikkö ehdottaa, että maa- ja metsätalousministeriö harkitsisi ehdotetun tiedonsaantisäännöksen muuttamista vastaamaan muualla laissa elinkeinoluovista- ja -rekisteröinneistä säädettyä sekä valtionavustuslakiin ehdotettuja harmaan talouden torjumiseksi tarkoitettuja säännöksiä.

Selvitysyksikkö pyytää maa- ja metsätalousministeriötä lisäksi harkitsemaan, voitaisiinko ehdotetussa laissa käyttää oman erillisen säätelyn sijaan viittaussäännöstä mahdollisesti samaan aikaan voimaantuleviin valtionavustuslain säännöksiin. Tällä varmistettaisiin se, että ehdotuksessa tarkoitetuissa avustuksissa sovellettaisiin samanlaisia tiedonsaantisäännöksiä, kuin tukien yleislain perusteella myönnettyissä avustuksissa. Ei liene tarkoituksenmukaista taikka oikeudenmukaista, että eri valtionavustusmuotoja kohdellaan harmaan talouden torjunnan kannalta eri tavoin.

Tietojen oma-aloitteinen luovuttaminen

Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rakennetuista annetun lain 109 §:n ja kehittämistukilain 57 §:n 3 momenteissa säädetään viranomaisten oikeudesta luovuttaa laissa säädettyä tehtävää hoidettaessa saadut tuen saajaa koskevat tiedot muulle viranomaiselle. Ehdotuksessa ei ole selkeästi säädetty siitä, voidaanko tietoluovutus tehdä oma-aloitteisesti vai onko kyseessä vain toisen viranomaisen pyynnöstä tehtävä luovutus.

Selvitysyksikkö toteaa, että tehokas harmaan talouden ja väärinkäytösten torjunta edellyttää, että valtionapuviranomaisella on mahdollisuus luovuttaa myös oma-

aloitteisesti, ilman pyyntöä, valtionavustuksen käsittelyä koskevassa menettelyssä havaitsemiaan mahdollisia puutteita tai väärinkäytöksiä koskevia tietoja toiselle viranomaiselle sen toimivaltaan ja valvontavastuuseen kuuluvissa asioissa. Oma-aloitteinen tietojenluovutussäännös mahdollistaisi eri viranomaisten välisen yhteistyön tiivistämisen. Viranomaisten välisen yhteistyön helpottaminen ja hallinnollisen taakan vähentäminen voisi olla tarpeen esimerkiksi esitutkintaviranomaisten, ulosottolaitoksen, Tullin ja syyttäjän kanssa.

Viranomaisen tehtäviään varten saamien salassa pidettävien tietojen oma-aloitteisesti luovuttamisesta on muualla laissa säädetty esimerkiksi hankintalain (1397/2016) 143 §:ssä ja laissa ruokahallinnon tietovarannosta (560/2021) 8 §:ssä. Lisäksi vastaava säännös on ehdotettu lisättäväksi valtionavustuslakiin.

Selvitysyksikkö ehdottaa, että maa- ja metsätalousministeriö harkitsisi säädettäväksi muualla laissa säädettyä vastaavan, oma-aloitteista tiedonluovuttamista koskevan säännöksen.

Selvitysyksikkö pyytää maa- ja metsätalousministeriötä lisäksi harkitsemaan, voitaisiinko ehdotetussa laissa käyttää oman erillisen säätelyn sijaan viittaussäännöstä mahdollisesti samaan aikaan voimaantuleviin valtionavustuslain säännöksiin. Tällä varmistettaisiin se, että ehdotuksessa tarkoitetuissa avustuksissa sovellettaisiin samanlaisia säännöksiä, kuin tukien yleislain perusteella myönnettyissä avustuksissa.

Velvoitteidenhoitoselvityksen käyttäminen viranomaisen tiedonhankinnassa

Selvitysyksikön tehtävänä on tuottaa ja jakaa tietoa harmaasta taloudesta sekä sen torjunnasta (L Harmaan talouden selvitysyksiköstä (1207/2010) 1 §). Selvitysyksikön tehtävänä on lisäksi tehdä laissa mainittujen viranomaisten pyynnöstä velvoitteidenhoitoselvityksiä organisaatioista ja organisaatiohenkilöistä. Velvoitteidenhoitoselvityksen tarkoituksena on antaa pääasiassa salassa pidettäviin viranomaistietoihin perustuva kokonaiskuva selvityksen kohteena olevasta organisaatiosta tai organisaatiohenkilöstä ja tukea sitä pyytävän viranomaisen tehtävää helpottamalla ja tehostamalla tehtävään liittyvää tiedonhankintaa ja samalla tukea harmaan talouden torjuntaa lisäämällä asiaa käsittelevän viranomaisen tietoa siitä, miten organisaatio tai siihen liittyvä organisaatiohenkilö on hoitanut lakisääteiset velvoitteensa.

Harmaan talouden selvitysyksiköstä annetun lain 5 §:n 4 momentin mukaan velvoitteidenhoitoselvityksessä kuvataan organisaation tai organisaatiohenkilön sekä näihin välittömästi tai välillisesti kytkeytyvän organisaation ja organisaatiohenkilön toimintaa ja taloutta sekä veroihin, lakisääteisiin eläke-, tapaturma- tai työttömyysvakuutusmaksuihin taikka tullin perimiin maksuihin liittyvien velvoitteiden hoitamista. Velvoitteidenhoitoselvityksen tarkoituksena on siis antaa sitä pyytäneelle viranomaiselle kokonaiskuva siitä, millaista taloudellista toimintaa kohde harjoittaa ja miten se on hoitanut tästä toiminnastaan aiheutuvat, lakisääteiset, veroihin, lakisääteisiin eläke-, tapaturma- tai työttömyysvakuutusmaksuihin taikka tullin perimiin maksuihin liittyvät rekisteröimis-, vakuuttamis-, ilmoitus- ja maksuvelvoitteensa. Lisäksi velvoitteidenhoitoselvityksestä selviää mikä on kohteen kyky hoitaa velvoitteensa ja mihin muihin organisaatioihin ja organisaatiohenkilöihin kohde on vastuuaseman tai omistuksen kautta kytkeytynyt.

Velvoitteidenhoitoselvityksen tietosisältö muodostuu pääosin viranomaisrekistereissä olevasta, salassa pidettäväksi määritellystä tiedosta. Velvoitteidenhoitoselvityksen

tietosisältö määräytyy Harmaan talouden selvitysyksiköstä annetun lain 7 §:n 1 momentin mukaan sen perusteella, mikä on selvitystä pyytävän viranomaisen oikeus saada salassa pidettävää tietoa kyseiseen käyttötarkoitukseen. Velvoitteidenhoitoselvitys ei siis laajenna sitä pyytävän viranomaisen tiedonsaantioikeuksia, vaan se laaditaan viranomaiselle muualla laissa määriteltyjen tehtävien ja niihin liittyvien tiedonsaantioikeuksien perusteella.

Velvoitteidenhoitoselvityksen käyttäminen esityksessä kuvattujen tukien myöntämisessä ja valvonnassa edellyttäisi myös Harmaan talouden selvitysyksiköstä annetun lain 6 §:n 1 momentin muuttamista. Kyseisessä momentissa säädetään niistä käyttötarkoituksista, joita tukemaan velvoitteidenhoitoselvitys voidaan laatia. Mikäli esityksessä tarkoitettuihin avustuksiin voitaisiin viittaussäännösten perusteella soveltaa valtionavustuslain säännöksiä, ei selvitysyksikköä koskevan lain muutosta tarvittaisi. Velvoitteidenhoitoselvityksiä voitaisiin tässä tapauksessa laatia voimassa olevan tulokinnan mukaan 6 §:n 1 momentin 6-kohdan perusteella, sillä kyseessä olisi valtionavustuslain perusteella organisaation toimintaa varten annettavan rahoituksen myöntäminen ja valvonta.

Selvitysyksikkö esittää harkittavaksi sitä, voitaisiinko Harmaan talouden selvitysyksikköä koskevassa laissa säädettyyn velvoitteidenhoitoselvityksen käyttötarkoitukseluetteloon lisätä molempien lakien käyttötarkoitukset tai ehdotetuissa laeissa käytettäisiin viittausta valtionavustuslakiin.

Helsingissä 30.6.2022

Marko Niemelä
apulaisjohtaja